

Загора на слѣдующитѣ опълченци: 1-а рота Василь Михаловъ, Куюджукли, Т. Петровъ, Ст. Карнековъ, Ю. Тодоровъ и А. Петровъ; 2-а рота фелдфебель К. Радусевъ (за храбростъ?), унтеръ-офицеръ А. Проневичъ, редови: Василь Ивановъ, Т. Ивановъ, В. Стаменовъ и М. Станковъ; 3-я рота унт. офицери: Карюкъ, Е. Бобикъ, редови: П. Ивановъ, Д. Данковъ, Т. Пѣевъ и Д. Ташевъ и 4-а рота фелдфебель Васильевъ, унт.-офицери: Р. Кополикъ, В. Мицовъ, редови: Н. Христовъ, И. Куртевъ и И. Димитровъ.

Въ сѣщия день се раздадоха наградитѣ за отбрана на Шипка на слѣдующитѣ опълченци отъ 1-а рота: фелдфебель Марченко, унт.-офицери: Казановски, С. Андражи, К. Желѣзсковъ, редови: Х. Пановъ, И. Стефановъ, Д. Стойновъ, А. Рацулевъ, Симеонъ Моневъ и Д. Божковъ.

Въ послѣднитѣ числа на Августъ мѣсець, 3-я и 4-а дружини се прѣмѣстиха по къмъ истокъ отъ Зелено-Дърво — току до самия спускъ надъ дола. Тукъ опълченцитѣ растѣгнаха своитѣ и офицерскитѣ изгнили и испокжсани походни палатки. Ротнитѣ кухни се расположиха далеко отъ дружината — до извора. На лѣвия флангъ на дружинитѣ се построи навѣсъ, покритъ съ лѣщакъ и папъртникъ, за офицерската столова.

До края на Августъ мѣсець нищо особено по цѣлата позиция не се случи, като се исключи усиления артиллерийски бой на Шипка, който се започна на 28 Августъ и се продължи до 4 Септемврий. Впрочемъ, артиллерийския бой, отъ страна на противника, се водеше ожесточено само до 30 Августъ. Отъ това часло до 3 Септемврий, артиллерийския бой бѣше по слабъ, а на 4 Септемврий съвсѣмъ се бѣ прѣкратилъ, и на Шипка се вѣдвори тишина; даже отдѣлнитѣ пушечни гърмежи, които не прѣставаха и денъ и нощъ и тѣ почти бѣха прѣкратени.

Това обстоятелство на всички ни се хвърли въ очи. — Турцитѣ, вѣроятно, замислюватъ нѣщо, си казваха офицеритѣ.